

พลาใบ

วารสารวิชาการวิจัยและพัฒนาการเกษตร

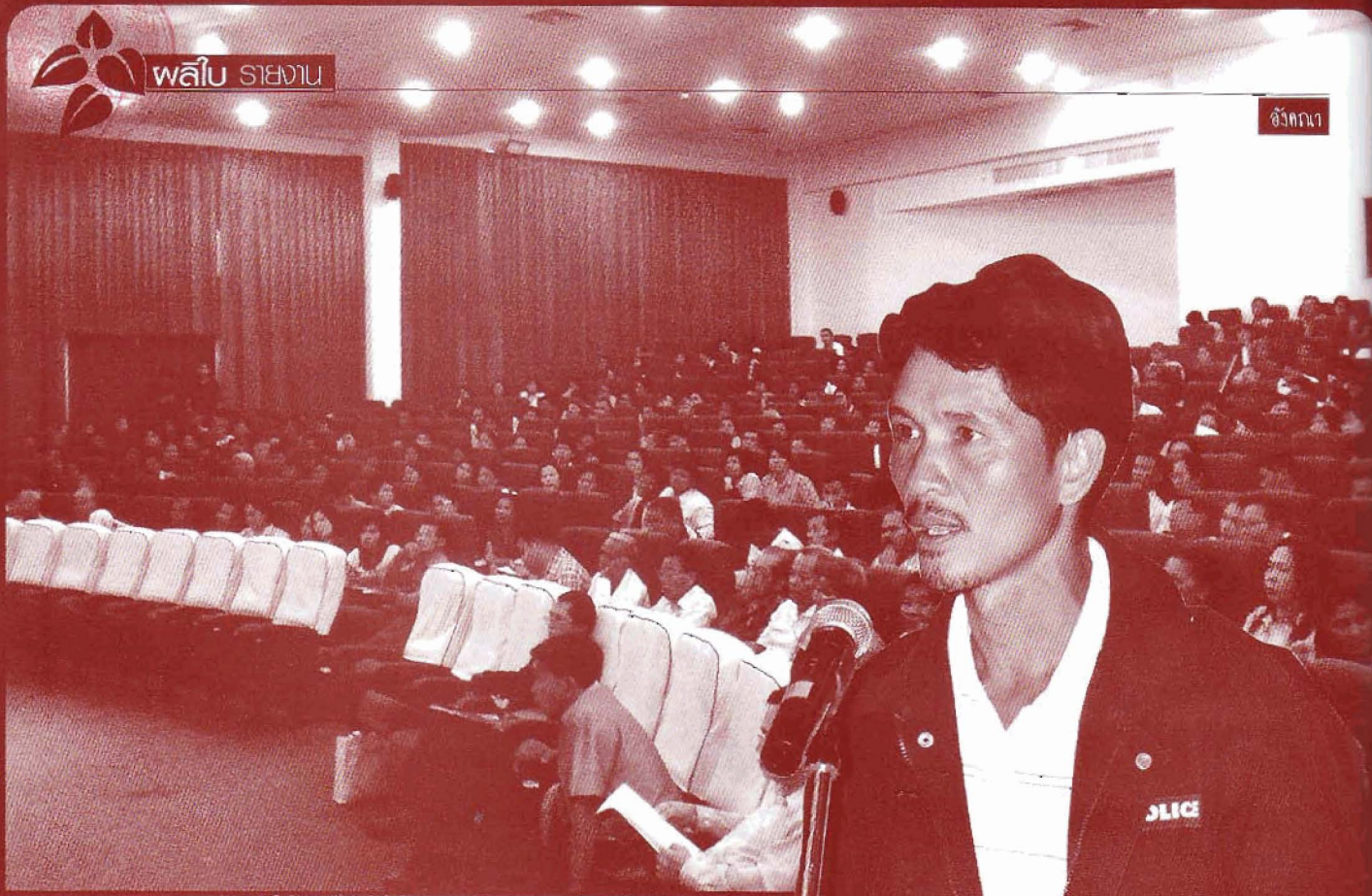
สภาเกษตรแห่งประเทศไทย สภาใหม่ งานใหม่?	2
กรมวิชาการเกษตรกับอีกหนึ่งภารกิจ... มุ่งสู่ห้องปฏิบัติการตรวจสอบมาตรฐาน ISO ฉบับที่ 1	8
สศทาร์โซ่บูยเคบี ด้วยการใช้บูยชีวภาพละลายฟอสเฟต	11
ฟื้นฟูสวนยางหลังน้ำท่วม	13
กรมวิชาการเกษตรจับมือ 10 หน่วยงานต่อ ยอดงานวิจัย	16

ฉบับที่ 1 ประจำเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 ISSN 1513-0010

กรมวิชาการเกษตรกับอีกหนึ่งภารกิจ...

มุ่งสู่ห้องปฏิบัติการตรวจสอบ มาตรฐาน ISO

สภาเกษตรกรแห่งชาติ สภาใหม่ งานใหม่?

เดือนที่ 2 ของปีระด่าย เริ่มต้นด้วยปัญหาความวุ่นวายในหลาย ๆ เรื่อง หากมองในภาพใหญ่ระดับโลกก็จะเป็นเห็นสภาพความแปรปรวนของดินฟ้าอากาศ หากย่อลงมาในระดับภูมิภาค ปัญหาความวุ่นวายทางการเมืองก็มีให้เห็นกันทั่วไป และหากมองย้อนกลับมาในประเทศไทยอันเป็นที่รักของเรา ปัญหาในระดับโลกและระดับภูมิภาคก็เกิดขึ้นกับบ้านเราได้ทั้งหมด แฉกด้วยปัญหาราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ราคาน้ำมันปาล์ม ตามติดด้วยราคามะนาวเข้ามาอีก จึงนับได้ว่าคนไทยเป็นคนเก่ง สามารถรับมือกับปัญหาต่าง ๆ ที่ประดังเข้ามาได้เป็นอย่างดี แต่จะผ่านไปด้วยดีหรือไม่เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

“ฉีกซอง” ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ เดือนแห่งความรัก ขอนำท่านผู้อ่านไปทำความรู้จักกับสภาเกษตรกรแห่งชาติ สภาน้องใหม่ที่จะเกิดขึ้นในไม่ช้านี้ แตกต่างจากสภาอื่นมากเพียงใด คล้ายกับสภากาแฟแก้วบ้านหรือไม่ หรือจะกลายเป็นสภาใจึกให้ซ้ำซ้ำ โปรดติดตาม

สภาเกษตรกร-พื้นที่กบเกษตร

ยุคสมัยที่รัฐธรรมนูญกลายเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต ใครต่อใครต่างก็กล่าวถึงรัฐธรรมนูญ หากใครไม่เอ่ยถึงรัฐธรรมนูญในบทสนทนาอาจจะถูกมองว่าเป็นคนหลงยุคได้ นับว่าเป็นผลดีจากการที่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญอยู่บ่อยครั้ง

สำหรับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 84 (8) ประกอบมาตรา 303 (1) บัญญัติว่าให้รัฐจัดทำกฎหมายว่าด้วยสภาเกษตรกรให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เพื่อดำเนินการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด นำไปสู่การพัฒนาภาคเกษตรกรรมและระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศอย่างยั่งยืนในอนาคต

ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. จึงผ่านการพิจารณาตามกระบวนการนิติบัญญัติและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 127 ตอนที่ 71 ก เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2553 โดยมีผลบังคับใช้ในวันที่ 20 พฤศจิกายน 2553 เป็นต้นไป ทั้งนี้ พระราชบัญญัติ

สภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิต การแปรรูปและการตลาด ส่งเสริมให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนกิจกรรมและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร สนับสนุนสิทธิและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร ในการกำหนดนโยบายและวางแผนการพัฒนาเกษตรกรอย่างเป็นระบบ เพื่อให้รัฐรักษาเสถียรภาพด้านราคาและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกร เพิ่มศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง อย่างต่อเนื่องเพื่อเกษตรกรอย่างแท้จริง และมีกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐด้านการปฏิบัติตามนโยบายอีกด้วย

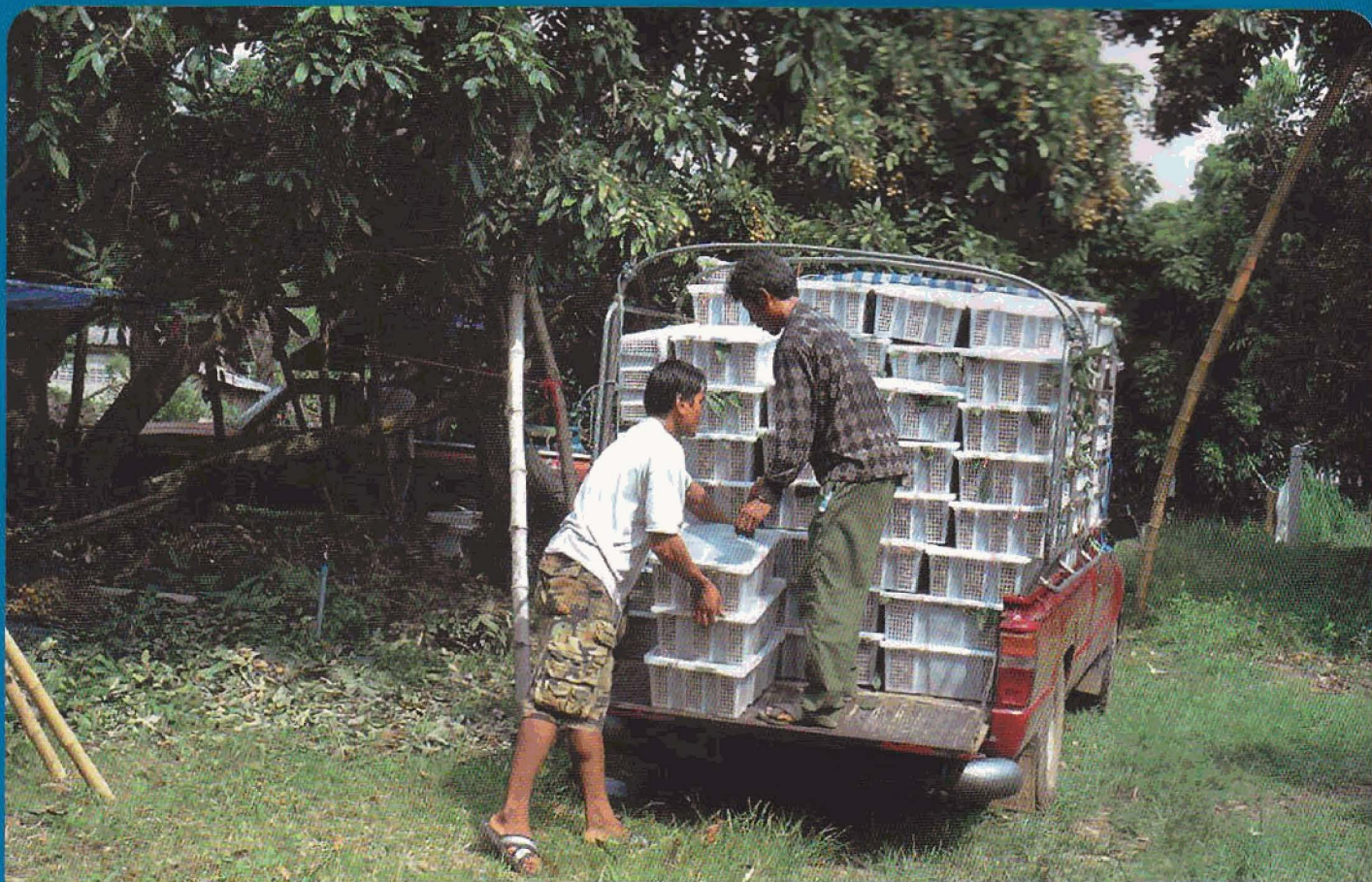
พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ให้คำนิยามของคำว่า “เกษตรกร” หมายถึง การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง และกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยการเสนอแนะของสภาเกษตรกรแห่งชาติ “เกษตรกร” หมายถึงผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม “องค์กรเกษตรกร” หมายถึง กลุ่มเกษตรกรที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ “แผนแม่บท” หมายถึง แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกร “สภาเกษตรกรจังหวัด” “สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด” “หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด” ให้รวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย และ “เลขาธิการ” หมายถึง เลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ ส่วน “รัฐมนตรี” ให้หมายถึง รัฐมนตรีที่รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ นายกรัฐมนตรี โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เฉพาะส่วนการดำเนินการตามบทเฉพาะกาล ซึ่งจะได้อีกต่อไป

พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ประกอบด้วย เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งแก่เกษตรกร และ

องค์กรเกษตรกร ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การผลิต การแปรรูป การตลาด และการคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม ตลอดจนนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการทำเกษตรแบบผสมผสาน ระบบวนเกษตร ระบบเกษตรธรรมชาติ ระบบไร่นาสวนผสม ระบบเกษตรอินทรีย์ และเกษตรกรรมรูปแบบอื่น ๆ ให้คำปรึกษาและข้อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร การพัฒนาเกษตรกร รวมทั้งการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอแผนแม่บทต่อคณะรัฐมนตรี เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านพันธุกรรมพืชและสัตว์ท้องถิ่น ผลผลิตทางเกษตรกรรม และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูป แนวทางการประกันความเสี่ยงราคาและผลผลิตทางการเกษตร การกำหนดสวัสดิการให้แก่เกษตรกร เสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานกับภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศ ต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อพัฒนาเกษตรกร

นอกจากนี้ยังมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนา และเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกรและองค์กร เกษตรกร ให้ความเห็นต่อนโยบาย กฎหมาย หรือ ข้อตกลงที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อเกษตรกร ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่เกษตรกร องค์กร เกษตรกร ตามที่สภาเกษตรกรจังหวัดเสนอ รวมทั้ง สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือที่ปรึกษาได้ตามความจำเป็น และ เปิดกว้างให้ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

บทบาทสำคัญของสภาเกษตรกรแห่งชาติ คือ การจัดทำแผนแม่บท ซึ่งต้องผ่านกระบวนการ มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งเชื่อมโยง กับแผนแม่บทระดับจังหวัด สำคัญสำคัญของแผน แม่บทต้องประกอบด้วย การพัฒนาศักยภาพ ส่งเสริม และสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร องค์กรเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และยุวเกษตรกร ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริม พัฒนา ค้ำครองพื้นที่เกษตรกรรม และการแก้ไขปัญหาดิน และที่ดินด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร ให้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของตนเองอย่างทั่วถึง

นอกจากนี้แผนแม่บทต้องมีสาระของการ สร้างความเป็นธรรมด้านราคามลผลิตทางการเกษตร

โดยคำนึงถึงการส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุด การพัฒนา แหล่งน้ำและจัดระบบชลประทานเพื่อเกษตรกร การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลาย ทางชีวภาพ เพื่อการเกษตร การค้นคว้า วิจัย และพัฒนาภูมิปัญญา พันธุกรรมพืชและสัตว์ท้องถิ่น นวัตกรรมเทคโนโลยีที่เหมาะสม และการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า วิจัย และพัฒนาเพื่อประโยชน์ ทางเกษตรกรรม และเกษตรอุตสาหกรรม

รวมถึงการเสนอแนะแนวทางในการเข้าถึงแหล่งทุน และการแก้ไข ปัญหาหนี้สินเกษตรกร การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร เชื่อมโยง และพัฒนาความร่วมมือในการผลิตทางการเกษตร การแปรรูป การตลาด และการบริโภคเพื่อการยังชีพระหว่างเครือข่ายองค์กรเกษตรกรกับภาครัฐ และภาคเอกชน การสนับสนุน ส่งเสริมให้การศึกษา อบรม ถ่ายทอดความรู้

เทคโนโลยี ด้านเกษตรกรรมและการจัดการให้แก่เกษตรกร และยุวเกษตรกร รวมทั้งการปรับปรุงการบริหารจัดการ กองทุนที่เกี่ยวกับการเกษตรที่มีอยู่ให้สามารถรองรับการ ช่วยเหลือเกษตรกรอย่างครบวงจรและลดการซ้ำซ้อน รวมทั้งการจัดตั้งกองทุนเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว โดยสามารถกำหนดรายละเอียด วิธีปฏิบัติ และระยะเวลา ในการดำเนินการให้ชัดเจนได้ด้วย

หลังจากที่สภาเกษตรกรแห่งชาติจัดทำแผนแม่บทแล้ว ให้เสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณา วิเคราะห์ และกลั่นกรอง เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีภายใน 30 วัน และสภาเกษตรกรแห่งชาติมีอำนาจติดตามและตรวจสอบ การปฏิบัติงานตามแผนแม่บท พร้อมทั้งรายงานปัญหา และอุปสรรคที่ไม่อาจดำเนินการตามแผนแม่บทได้ และเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้นายกรัฐมนตรี พิจารณา

สำหรับหน่วยงานฝ่ายเลขานุการของสภาเกษตรกรแห่งชาติ คือ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ หรือ สกช. เป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น ตั้งอยู่ในพื้นที่ กรุงเทพมหานครหรือปริมณฑล ทำหน้าที่รับผิดชอบงาน ด้านธุรการ และเป็นเลขานุการของสภาเกษตรกรแห่งชาติ รวบรวม ศึกษา วิจัย พัฒนา และวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ สภาเกษตรกรจังหวัด สำนักงาน และสำนักงานสภาจังหวัด ประชาสัมพันธ์แผนแม่บทและการดำเนินงานของสภา รับขึ้นทะเบียนเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร จัดให้มีฐาน ข้อมูลทะเบียนเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ระบบข้อมูล

และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเกษตรและกิจการอื่นที่ เกี่ยวข้อง ทั้งด้านการบริหารจัดการ การวิจัย การผลิต การแปรรูป การตลาด และราคาในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการใช้ ประโยชน์จากข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ด้วย

นอกจากนี้ยังรวมถึงประสานการดำเนินงานกับสภาเกษตรกร จังหวัด และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง จัดทำรายงานประจำปีของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และหน้าที่อื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

สำหรับเลขาธิการสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ แต่งตั้งโดยประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชา พนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน และรับผิดชอบการบริหารกิจการ ของสำนักงาน และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ โดยเลขาธิการมีวาระการจ้าง ไม่เกินคราวละ 4 ปี

สภาเกษตรกร-เสียงคนเกษตร

องค์ประกอบของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ประกอบด้วย สมาชิกจำนวนทั้งสิ้น 99 คน จาก ผู้แทน 3 ประเภท คือ สมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติโดยตำแหน่ง ได้แก่ (1) ประธานสภาเกษตรกร จังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ (2) ผู้แทนองค์กร เกษตรกรด้านพืช สัตว์ ประมง และเกษตรกรรม อื่น ๆ ตามที่สมาชิกในกลุ่มที่ 1 เลือก จำนวน 16 คน โดยต้องครอบคลุมทุกสาขา และ (3) ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านพืช สัตว์ ประมง อย่างน้อยด้านละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 7 คน ซึ่งสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ กลุ่มที่ 1 และ 2 เลือกเข้ามา

ในขณะที่สภาเกษตรกรจังหวัด มีจำนวน สมาชิกไม่น้อยกว่า 21 คน จากผู้แทน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้แทนเกษตรกรระดับอำเภอ ตามจำนวน อำเภอในจังหวัดนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่า 16 คน และกลุ่มที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านพืช สัตว์ ประมง อย่างน้อยด้านละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 5 คน

สภาเกษตรกรจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ ในการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรภายในจังหวัด ประสานนโยบายและการดำเนินงานระหว่าง องค์กรเกษตรกร เกษตรกร สถาบันวิจัย สถาบัน การศึกษา และหน่วยงานของรัฐ ส่งเสริมและ สนับสนุนการรวมกลุ่มขององค์กรเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และยูวเกษตรกรในจังหวัดใน รูปแบบต่าง ๆ เสนอแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับ จังหวัดต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อบูรณาการ แผนแม่บทเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รวมทั้งสนับสนุน และส่งเสริมการศึกษา การฝึกอบรม และการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่เกษตรกร และยูวเกษตรกร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบอาชีพ เกษตรกรรมอย่างครบวงจรและยั่งยืน

นอกจากนี้ ต้องทำหน้าที่เสนอนโยบาย และแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรม รวมทั้งราคา ผลผลิตทางการเกษตรกรรมที่ไม่เป็นธรรมต่อสภา เกษตรกรแห่งชาติ ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ แก่เกษตรกรหรือองค์กรเกษตรกร และสามารถ แต่งตั้งคณะทำงานได้ตามความจำเป็น พร้อมทั้ง ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภาเกษตรกรแห่งชาติ มอบหมาย

อย่างไรก็ตาม ในระยะแรกตามบทเฉพาะกาลได้กำหนดให้ปลัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทำหน้าที่เลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติและ หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรกรุงเทพมหานคร เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ทำหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภาจังหวัด มีอายุไม่เกิน 2 ปี นับตั้งแต่พระราช บัญญัติฉบับนี้มีผลบังคับใช้ และจะต้องจัดให้มีการเลือกตั้งผู้แทนเกษตรกรเพื่อ ให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัดชุดแรก

ส่วนรายชื่อเกษตรกรผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้แทนเกษตรกรระดับหมู่บ้าน ให้พิจารณาจากบัญชีครัวเรือนเกษตรกรที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว โดยให้เกษตรกรที่บรรลุนิติภาวะทุกคนในแต่ละครัวเรือน เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้แทนเกษตรกรระดับหมู่บ้าน รวมทั้งพิจารณาจากบัญชี รายชื่อเกษตรกรที่ได้ขึ้นทะเบียนเกษตรกรเพิ่มเติมด้วย

หลังจากนั้นผู้แทนเกษตรกรในระดับหมู่บ้านจะเลือกผู้แทนเกษตรกร ระดับตำบล และผู้แทนเกษตรกรในระดับตำบลเป็นผู้เลือกผู้แทนเกษตรกร ระดับอำเภอ โดยผู้แทนเกษตรกรระดับอำเภอร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็น ผู้เลือกประธานสภาเกษตรกรระดับจังหวัด เพื่อให้ประธานสภาเกษตรกร ระดับจังหวัดเข้ามาทำหน้าที่สมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติต่อไป

สภาเกษตรกรยุคแรก-เกือบ ๖๐ ปี

บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดเงื่อนไขเวลาสำหรับการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสภาเกษตรกรแห่งชาติไว้อย่างชัดเจน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบกฎหมายฉบับดังกล่าวได้ประกาศหลักเกณฑ์ การเลือกตั้งสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัดชุดแรก เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2553 และหลักเกณฑ์ในการขึ้นทะเบียนองค์กรเกษตรกร เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2553 โดยเปิดให้ขึ้นทะเบียนได้ระหว่างวันที่ 21 ธันวาคม 2553 - 20 มีนาคม 2554

หลักเกณฑ์ที่สำคัญ คือ ต้องเป็นนิติบุคคล หรือกลุ่ม หรือคณะของ เกษตรกรที่มีวัตถุประสงค์ประกอบการเกษตรกรรม หรือเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายอื่น หรือกลุ่มหรือคณะของเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนตามระเบียบ ประกาศ หรือแนวทางของหน่วยงานทางราชการไว้แล้ว กรณีเป็นกลุ่มหรือคณะ ของเกษตรกรที่ยังไม่ได้รองรับโดยกฎหมายอื่นจะต้องมีสมาชิกรวมกันไม่น้อย กว่าหนึ่งร้อยคนขึ้นไป ตลอดจนต้องมีที่อยู่ของสำนักงานที่ชัดเจน ซึ่งองค์กร

เกษตรกรเหล่านี้ทั้งหมดจะต้องมายื่นแบบฟอร์มขอขึ้นทะเบียน ณ สำนักงานเกษตรกรและสหกรณ์จังหวัดในพื้นที่ หรือ สำนักงานเกษตรกรกรุงเทพมหานคร ตามวันเวลาที่กำหนด

สำหรับการขึ้นทะเบียนเกษตรกรใช้รายชื่อเกษตรกรและสมาชิกในครัวเรือนเกษตรกรที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วร่วมกับทะเบียนเกษตรกรเพิ่มเติม ซึ่งเป็นรายชื่อเกษตรกรที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับขึ้นทะเบียนเพิ่มเติมตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยได้รับขึ้นทะเบียนไปแล้วระหว่างวันที่ 29 พฤศจิกายน - 30 ธันวาคม 2553 ซึ่งรายชื่อทั้งสองส่วนจะถูกนำมาตรวจสอบและจัดทำบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้แทนเกษตรกรในระดับหมู่บ้านต่อไป

ผู้สมัครเป็นผู้แทนเกษตรกรระดับหมู่บ้าน ต้องเป็นเกษตรกรที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ สัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า 25 ปีบริบูรณ์ และต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามต่าง ๆ เช่น เป็นบุคคลล้มละลาย เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการ ที่ปรึกษา เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของรัฐ เป็นนักบวช เป็นบุคคลวิกลจริต เป็นบุคคลซึ่งทางราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยงานเอกชน ไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้าง เนื่องจากทุจริตต่อหน้าที่ เป็นต้น เปิดรับสมัครระหว่างวันที่ 19 - 23 มกราคม 2554 ที่ผ่านมา

กระบวนการต่อมาคือ การเลือกตั้งผู้แทนเกษตรกรระดับหมู่บ้านทั่วประเทศ โดยกำหนดให้วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2554 เป็นวันเลือกตั้งผู้แทนเกษตรกรระดับหมู่บ้าน และประกาศผลการเลือกตั้งไม่เกินวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2554 หลังจากนั้นผู้แทนเกษตรกรระดับหมู่บ้านจะต้องเลือกผู้แทนเกษตรกรระดับตำบลภายในวันที่ 28 มีนาคม 2554 เพื่อให้ผู้แทนเกษตรกรระดับตำบลเลือกผู้แทนระดับอำเภอภายในวันที่ 10 พฤษภาคม 2554 และประกาศรายชื่อผู้แทนระดับอำเภอภายในวันที่ 24 พฤษภาคม 2554 ซึ่งต้องแจ้งรายชื่อไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อแต่งตั้งเป็นสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด และส่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา หลังจากนั้นสภาเกษตรกรแห่งชาติจึงจะสามารถดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ สมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติมีวาระคราวละ 4 ปี นับตั้งแต่วันที่ประกาศรายชื่อ โดยไม่สามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกัน 2 วาระได้

การวางแผนทางเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในครั้งนี้ เป็นวิธีการเพื่อให้ได้ผู้แทนที่เป็นผู้แทนเกษตรกรอย่างแท้จริง มุ่งหวังให้เกษตรกรที่ว่ากันว่าเป็นกลุ่มคนกลุ่มใหญ่ของประเทศได้มีพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาอาชีพและวิถีชีวิตของเกษตรกรด้วยตนเองอย่างแท้จริง

เมื่อทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน เป้าหมายดังกล่าวจะเป็นเป้าหมายของทุก ๆ คน มิใช่เป้าหมายของใครคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นไปดังเจตนารมณ์หรือไม่ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2554 ได้เห็นเค้าวางกันอย่างแน่นอน สภาใหม่ งานใหม่?

(ขอบคุณ : สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์/ข้อมูล)

คำถามลึกลับ

กองบรรณาธิการจดหมายข่าวผลใบ
กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กรุงเทพฯ 10900
E-mail : asuwannakoot@hotmail.com

พบกันใหม่ฉบับหน้า.....สวัสดิ์
อัคนา

กรมวิชาการเกษตรกับอีกหนึ่งภารกิจ...

มุ่งสู่ห้องปฏิบัติการตรวจสอบมาตรฐาน ISO

(ตอนที่ 1)

“กรมวิชาการเกษตร เป็นองค์กรนำด้านการวิจัยและพัฒนาพืชเครื่องจักรกลการเกษตร และเป็นศูนย์บริการตรวจสอบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับสากล โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

จากวิสัยทัศน์ของกรมวิชาการเกษตร ที่กล่าวมาในเบื้องต้น จะเห็นว่าบทบาทภารกิจของกรมวิชาการเกษตรนั้นมีหลายประการด้วยกัน และภารกิจหนึ่งที่ว่า “เป็นศูนย์บริการตรวจสอบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับสากล” เป็นอีกภารกิจที่กรมวิชาการเกษตรได้ให้ความสำคัญและตระหนักถึงภารกิจที่สำคัญยิ่งนี้มาโดยตลอด

การที่จะทำให้กรมวิชาการเกษตรเป็นศูนย์บริการตรวจสอบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับสากล จำเป็นจะต้องมีกระบวนการ ขั้นตอน รวมทั้งต้องมีความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่ายช่วยกันจึงจะประสบผลสำเร็จ ท้ายที่สุดจะเป็นเรื่องราวของมาตรฐานสินค้าเกษตรที่สร้างขึ้นมาให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล นั้นหมายถึง การยอมรับจากทั้งหน่วยงานภายในประเทศและต่างประเทศ

ภายใต้มาตรฐานที่มีการกำหนดขึ้นอย่างเป็นระบบ เปรียบเสมือนเส้นทางที่ผู้ผลิตจะต้องดำเนินการตามอย่างเคร่งครัด หากจะถามว่าทำไมต้องทำตามอย่างเคร่งครัด สามารถตอบในภาพกว้าง ๆ ได้ว่า เพื่อความปลอดภัยทางด้านอาหาร โดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตร ไม่ว่าจะเป็นผลผลิตที่นำมาบริโภคในประเทศ เพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้องคนไทยทุกคน รวมทั้งส่งออกเพื่อจำหน่ายในต่างประเทศด้วย

ความปลอดภัยทางด้านอาหาร ทำไมถึงมีการพูดถึงเรื่องนี้กันมาอย่างยาวนาน อธิบายให้เข้าใจง่าย ๆ ตามประสาชาวบ้าน คือ เมื่ออาหารที่เราบริโภคมีความปลอดภัย ก็จะทำให้สุขภาพร่างกายของคนเรานั้นปลอดภัยตามไปด้วย นอกจากนั้น ยังเกี่ยวเนื่องถึงการส่งพืชผลทางการเกษตรออกสู่ต่างประเทศ ผลผลิตที่มีความปลอดภัย ปราศจากสารพิษตกค้าง หรือไม่มีแมลงศัตรูพืช ฯลฯ ติดไปกับผลผลิตทางการเกษตรเหล่านั้น

จะสามารถสร้างความมั่นใจให้กับต่างประเทศในการนำเข้า ซึ่งแน่นอนว่าประเทศปลายทางต้องมีการตรวจสอบก่อนนำเข้าประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ด้วยเช่นกัน

ถ้าหากจะมองในภาพรวมถึงผลผลิตทางการเกษตรทั้งที่เราได้รับประทานในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ เราต้องยอมรับว่าปัจจุบันมีการใช้ปุ๋ย สารเคมี สารกำจัดแมลง สารกำจัดศัตรูพืช ฯลฯ เพื่อให้ผลผลิตทางการเกษตรเหล่านั้นมีคุณภาพที่ดี แต่ต้องอยู่ในปริมาณที่จำกัด ที่สำคัญต้องมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค หากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ตกค้างในผลผลิตเมื่อถึงประเทศปลายทาง นอกจากจะทำให้เกิดผลกระทบต่อ การส่งออก ยังส่งผลถึงชื่อเสียงของประเทศผู้ส่งออกด้วย

เกริ่นกันมายืดยาวเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับสากล ผู้เขียนกำลังจะโยงให้ผู้อ่านได้ทราบถึงเรื่องราวของห้องปฏิบัติการตามมาตรฐานตามระบบ ISO ที่กรมวิชาการเกษตรได้รับ ซึ่งเป็นข่าวดีและเป็นความภาคภูมิใจของกรมวิชาการเกษตรและนักวิชาการที่เกี่ยวข้องที่ร่วมกันสร้างจนประสบผลสำเร็จ

ห้องปฏิบัติการที่ผู้เขียนจะนำเรื่องราวดี ๆ มาเล่าในครั้งนี้มี 2 ห้องปฏิบัติการที่กรมวิชาการเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐานห้องปฏิบัติการจาก กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข คือ ห้องปฏิบัติการมาตรฐานตามระบบ ISO ที่สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 6 จ.จันทบุรี และที่สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 1 จ. เชียงใหม่

เริ่มต้นด้วยห้องปฏิบัติการตามมาตรฐานตามระบบ ISO/IEC 17025: 2005 ของสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 6 จ.จันทบุรี (สวพ.6) ด้วย สวพ. 6 เป็นหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ระยอง ตราด ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา และสระแก้ว หนึ่งในหลายภารกิจที่สำคัญคือ การตรวจสอบรับรองคุณภาพสินค้าเกษตร

โดยดำเนินการในส่วนของการรับรองระบบการผลิตเกษตรดีที่เหมาะสม Good Agricultural Practice (GAP) การรับรองโรงคัดบรรจุ โรงรมซัลเฟอร์ไดออกไซด์ Good Manufacturing Practice (GMP) และการตรวจสอบสารพิษตกค้างในผลผลิตทางการเกษตรที่ส่งออกไปต่างประเทศ

การตรวจวิเคราะห์ชนิดและปริมาณสารพิษตกค้าง ซึ่งถือเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบระบบการผลิต โดยผลการวิเคราะห์จะถูกส่งไปยังผู้ตรวจประเมินและนำเข้าสู่คณะกรรมการผู้ให้การรับรอง เพื่อประกอบการตัดสินใจในการพิจารณาให้การรับรอง รวมทั้งยังได้สร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยของอาหาร โดยวิเคราะห์สารพิษตกค้างก่อนการส่งออกตามพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. 2507 เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศปลายทาง และลดข้อกีดกันทางการค้า และเนื่องจากการตรวจวิเคราะห์ชนิดและปริมาณสารพิษตกค้างนี้เป็นการดำเนินงานในระบบสากล จำเป็นต้องสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศปลายทาง

โดยเฉพาะสหภาพยุโรป และกรมวิชาการเกษตรได้ทำข้อตกลงกับ Food and Veterinary Office (FVO) ของสหภาพยุโรปไว้ ดังนั้นห้องปฏิบัติการสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 6 จึงต้องดำเนินการเข้าสู่การรับรองห้องปฏิบัติการตามมาตรฐานตามระบบ ISO/IEC 17025: 2005

สำหรับการขอรับรองมาตรฐาน ISO/IEC 17025: 2005 นี้ กรมวิชาการเกษตรได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2545 ภายใต้การสนับสนุนของโครงการพัฒนามาตรฐานและระบบตรวจสอบรับรองคุณภาพสินค้าเกษตร สำนักวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร สถาบันอาหาร และผู้เชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์และทดสอบ ซึ่งมีขั้นตอนการเตรียมการเข้าสู่การรับรองมาตรฐาน การให้ความรู้แก่บุคลากร การจัดเตรียมเอกสาร การทดสอบความใช้ได้ของวิธี (Validate Method) การทดสอบความแม่นยำในการวิเคราะห์ โดยการเข้าร่วมการทดสอบความชำนาญ (Proficiency test) ทั้งภายในและต่างประเทศ

ผลการดำเนินการดังกล่าวได้สร้างความเชื่อมั่นให้กับบุคลากรของห้องปฏิบัติการฯ จึงได้ยื่นขอการรับรองกับสำนักมาตรฐานห้องปฏิบัติการ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2552 และได้รับการรับรองเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2553 โดยขอขยายที่ขอการรับรองคือการวิเคราะห์สารพิษตกค้างกลุ่มออร์แกโนฟอสฟอรัส 5 ชนิด ได้แก่ ไดอะซินอน ฟิรเมฟอส - เมทิล คลอไพริฟอส เพนนิโตไทออน อีโทออน ในมะม่วง

ทั้งนี้ การเลือกชนิดของพืชและสารพิษตกค้างเป็นไปตามมูลค่าการส่งออกและความเข้มงวดของประเทศปลายทาง

การที่ห้องปฏิบัติการฯ ได้รับรองตามมาตรฐานดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานอย่างมืออาชีพ มีการ

บริหารงานอย่างเป็นระบบ บุคลากรได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์ที่ได้มีความถูกต้อง แม่นยำ รวดเร็ว สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ทุกขั้นตอน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ส่งผลให้สามารถผลักดันสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลกได้มากขึ้น ลดความเสียหายและค่าใช้จ่ายของสินค้าจากการถูกกักกันและตรวจซ้ำที่ประเทศปลายทาง

เนื่องจากสินค้าส่งออกในภาคตะวันออกมีความหลากหลาย รวมถึงการใช้สารเคมีในการผลิตของเกษตรกรที่เปลี่ยนไป ห้องปฏิบัติการสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 6 จึงได้ตั้งเป้าหมายขยายขอบข่ายการรับรองการวิเคราะห์สารพิษตกค้างในพืชชนิดอื่น เช่น ลำไย ทูเรียน มังคุด ในปี 2554 - 2555

นอกจากนี้ ยังได้เตรียมการในการขอการรับรองในส่วนของห้องปฏิบัติการอื่น ๆ เช่น ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์วัตถุอันตราย ปุ๋ย และจุลินทรีย์ ในปี 2554 - 2555 เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในการตรวจสอบปัจจัยการผลิต การประกันคุณภาพสินค้าเกษตรด้านความปลอดภัยในอาหารให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการในภาคตะวันออกต่อไป

เรื่องราวของห้องปฏิบัติการที่กรมวิชาการเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO/IEC 17025: 2005 ยังไม่จบแต่เพียงเท่านี้ ในฉบับหน้าผู้เขียนจะนำเรื่องราวของห้องปฏิบัติการฯ ที่ได้รับการรับรองของสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1 จ.เชียงใหม่ ซึ่งเป็นห้องปฏิบัติการที่วิเคราะห์ปริมาณออร์แกโนฟอสฟอรัสในลำไยสดแห่งแรกของกรมวิชาการเกษตรมาฝากผู้อ่าน

ในส่วนของห้องปฏิบัติการของสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 6 หากผู้สนใจสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ 0-3939-7076 ในวันและเวลาราชการ (ขอบคุณ นางเกษสิริ ฉันทพิริยะพูน นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 6 จ.จันทบุรี)

ลดการใช้ปุ๋ยเคมี

ด้วยการใช้ปุ๋ยชีวภาพละลายฟอสเฟต

การใช้ปุ๋ยเคมีในแปลงพืชผลทางการเกษตรของเกษตรกรในปัจจุบัน มีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรให้มีจำนวนมากขึ้น นอกจากนี้ ยังทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเหล่านั้นมีคุณภาพดีจำหน่ายได้ในราคาแพง แต่ถ้าหากใช้ในปริมาณมากอาจทำให้มีผลกระทบต่าง ๆ ตามมามากมาย ปุ๋ยเคมีนอกจากจะมีราคาแพง ทำให้ต้นทุนการผลิตของเกษตรกรมีราคาสูงขึ้นแล้ว ยังมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในภาพรวม

การใช้ปุ๋ยชีวภาพ เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่เกษตรกรจะสามารถนำไปใช้ในแปลงพืชผลทางการเกษตรของเกษตรกร นอกจากจะทำให้ลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลง ยังสามารถช่วยในการเพิ่มปริมาณผลผลิตให้มากขึ้นและที่สำคัญไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมด้วย

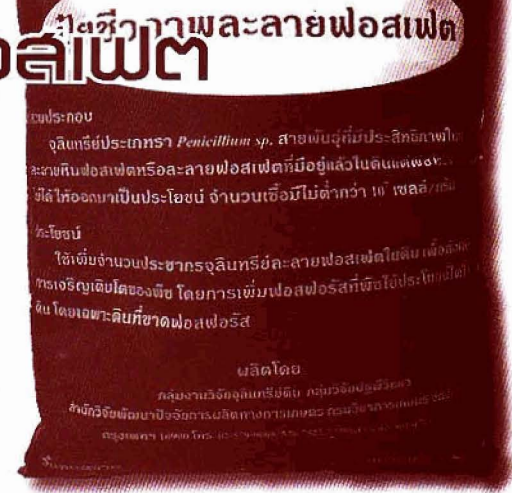
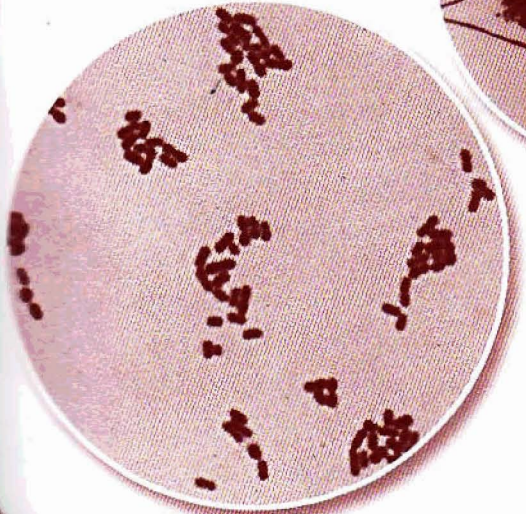
ปุ๋ยชีวภาพละลายฟอสเฟตเป็นปุ๋ยชีวภาพอีกชนิดหนึ่งที่กรมวิชาการเกษตรแนะนำให้เกษตรกรใช้เพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี โดยมีรายละเอียดและข้อแนะนำในการใช้ดังนี้

ฟอสฟอรัสเป็นธาตุอาหารหลักของพืชในดินที่ใช้ทำการเกษตรส่วนใหญ่จะมีฟอสฟอรัสสำรองอยู่ในดินนั้นในปริมาณมาก โดยมาจากการสะสมของฟอสฟอรัสที่ได้จากการใช้ปุ๋ยอย่างสม่ำเสมอ

อย่างไรก็ตามฟอสฟอรัสในดินส่วนใหญ่ประมาณ 95 - 99 เปอร์เซ็นต์ อยู่ในรูปที่ไม่ละลาย พืชนำไปใช้ประโยชน์ไม่ได้ การขาดฟอสฟอรัสในดินจึงเกิดขึ้นทั่วโลก

จุลินทรีย์ละลายฟอสเฟตเป็นกลุ่มของจุลินทรีย์ ทั้งเชื้อแบคทีเรีย ราเส้นใย ยีสต์ และแอคติโนมัยซิส เป็นกลุ่มของจุลินทรีย์ที่สามารถส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชโดยการเพิ่มฟอสฟอรัสรูปที่พืชใช้ประโยชน์ได้ในดิน โดยเฉพาะดินที่ขาดฟอสฟอรัส จากการศึกษาพบว่าเชื้อราและเชื้อแบคทีเรียในดินสามารถละลายอินทรีย์

ฟอสฟอรัสให้พืชใช้ประโยชน์ได้ นอกจากนี้พบว่าจุลินทรีย์ละลายฟอสเฟตสามารถละลายหินฟอสเฟตซึ่งเป็นปุ๋ยฟอสเฟตอย่างหนึ่ง ปลดปล่อยฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์เพิ่มขึ้น

กรมวิชาการเกษตรโดยกลุ่มงานวิจัยจุลินทรีย์ดิน กลุ่มวิจัยปฐพีวิทยา สำนักวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร ทำการศึกษารวบรวมจุลินทรีย์ละลายฟอสเฟตที่มีในประเทศ และคัดเลือกให้ได้จุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพในการละลายหินฟอสเฟตและฟอสเฟตรูปที่ไม่ละลายอื่น ๆ แล้วทดลองนำไปใช้กับพืช

จากผลการทดลองพบว่าการใช้จุลินทรีย์ละลายฟอสเฟตร่วมกัน หินฟอสเฟตสามารถเพิ่มการเจริญเติบโตและผลผลิตพืชได้มากกว่าการใส่เฉพาะหินฟอสเฟต โดยเฉพาะในดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ โดยเพิ่มขึ้นประมาณ 27 - 40 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้เชื้อ จากนั้นจึงทดลองผลิตจุลินทรีย์ละลายฟอสเฟตให้อยู่ในรูปแบบปุ๋ยชีวภาพละลายฟอสเฟตที่เกษตรกรสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรมวิชาการเกษตรแนะนำการใช้ประโยชน์จากปุ๋ยชีวภาพละลายฟอสเฟต โดยแนวทางการใช้จะเป็นดังนี้

- ใส่ร่วมกับหินฟอสเฟตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของหินฟอสเฟตซึ่งจัดเป็นปุ๋ยฟอสเฟตราคาถูก และเป็นปุ๋ยที่ปลดปล่อยธาตุอาหารฟอสฟอรัสออกมาทีละน้อย
- ใส่ปุ๋ยชีวภาพละลายฟอสเฟตให้

บางชุดดินที่วิเคราะห์แล้ว พบว่ามีปริมาณฟอสฟอรัสในดินสูง โดยจุลินทรีย์ที่ใส่เพิ่มลงไปจะปลดปล่อยฟอสฟอรัสที่ถูกยึดตรึงอยู่ในดินให้ออกมาเป็นประโยชน์อีกครั้ง โดยฟอสฟอรัสในดินดังกล่าวมาจากปุ๋ยเคมีฟอสเฟตที่ใส่ลงดินให้กับพืชระหว่างเพาะปลูก แต่พืชสามารถดูดใช้ได้บางส่วนเท่านั้น โดยส่วนใหญ่แล้วเหลือตกค้างในดินโดยถูกดินยึดตรึงเอาไว้ จึงไม่จำเป็นต้องใส่ปุ๋ยฟอสเฟตอีกเมื่อใส่จุลินทรีย์ละลายฟอสเฟต ดังนั้น ถ้าสามารถใช้ประโยชน์จากจุลินทรีย์ตามแนวทางนี้กับดินทำการเกษตรทั่วไปจะสามารถลดการใช้ปุ๋ยฟอสเฟตลงได้

• ใช้ปุ๋ยชีวภาพละลายฟอสเฟตกับการผลิตพืช
ในระบบอินทรีย์ เพราะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกับหิน
ฟอสเฟต ซึ่งตามมาตรฐานการเกษตรอินทรีย์ หินฟอสเฟตถูก
กำหนดเป็นแหล่งของฟอสฟอรัสอย่างหนึ่งในการผลิตพืช

ปุ๋ยชีวภาพละลายฟอสเฟตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ของ
กรมวิชาการเกษตร ลักษณะของผลิตภัณฑ์เป็นผงบรรจุในถุง
พลาสติก ขนาดบรรจุ 500 กรัม/ถุง มีจุลินทรีย์หลักเป็น
จุลินทรีย์ป่าเขตร้อน *Pseudomonas* sp. และ/หรือ เชื้อแบคทีเรีย
Pseudomonas sp. ที่สามารถละลายหินฟอสเฟตและ
ฟอสเฟตที่มีอยู่ในดินบางรูปที่พืชใช้ไม่ได้ให้ละลายออกมาเป็น
ประโยชน์แก่พืช และยังมีความสัมพันธ์พิเศษสามารถสังเคราะห์
สารช่วยในการเจริญเติบโตของพืช กล่าวได้ว่าผลิตภัณฑ์ปุ๋ย
ชีวภาพละลายฟอสเฟตของกรมวิชาการเกษตร ช่วยพืชให้ได้
ธาตุอาหารฟอสฟอรัสที่เพิ่มขึ้น และช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโต
ของพืชที่ใช้ปุ๋ยชีวภาพละลายฟอสเฟต

วิธีใช้และอัตราการใช้

ใช้ปุ๋ยชีวภาพละลายฟอสเฟตคลุกเมล็ดก่อน
เพาะกล้า สำหรับพืชปลูกใหม่ ใส่รองก้นหลุมประมาณ
2 ช้อนแกง/หลุม สามารถใช้ร่วมกับหินฟอสเฟต และปุ๋ยหมัก
หรือปุ๋ยคอก ใส่ไม่ต้องลึก สำหรับพืชที่โตแล้วใส่รอบทรง
พุ่ม อัตรา 150 กรัม/ทรงพุ่ม 0.5 เมตร โดยคลุกผสมกับ
หินฟอสเฟต และปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก แล้วสับกลบลงดิน

ข้อควรระวัง

เก็บปุ๋ยชีวภาพละลายฟอสเฟตไว้ในที่เย็น ที่ร่ม ที่มี
อากาศถ่ายเท หรือในตู้เย็น ระวังอย่าให้โดนแดด และไม่ควรร
ซ้อนทับสูงปุ๋ยชีวภาพหลายชั้นเป็นเวลานาน

ด้วยผลงานวิจัยของกรมวิชาการเกษตรเกี่ยวกับ
เรื่องปุ๋ยชีวภาพ ภายใต้การดำเนินงานของนักวิจัยที่เกี่ยวข้อง
และมีจุดมุ่งหมายให้เกษตรกรลดการใช้ปุ๋ยเคมี หรือใช้ปุ๋ยเคมี
เท่าที่จำเป็น เนื่องจากปุ๋ยเคมีในปัจจุบันมีราคาแพง ปุ๋ยชีวภาพ
จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะทำให้เกษตรกรลดต้นทุนในการใช้
ปุ๋ยเคมีลงได้ หายที่สุด จะเกิดผลดีโดยรวมต่อตัวเกษตรกรเอง
และส่งผลในระยะยาวถึงสภาวะแวดล้อมที่ดีขึ้นในอนาคตด้วย

ผู้อ่านท่านใดสนใจในรายละเอียดเกี่ยวกับปุ๋ย
ชีวภาพละลายฟอสเฟต ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่กลุ่มงาน
วิจัยจุลินทรีย์ดิน กลุ่มวิจัยปฐพีวิทยา สำนักวิจัยพัฒนาปัจจัย
การผลิตทางการเกษตร กรมวิชาการเกษตร โดยสอบถาม
ข้อมูลได้ที่เบอร์โทรศัพท์ 0-2579-0065 หรือ 0-2579-
7522-3 ในวัน เวลาราชการ

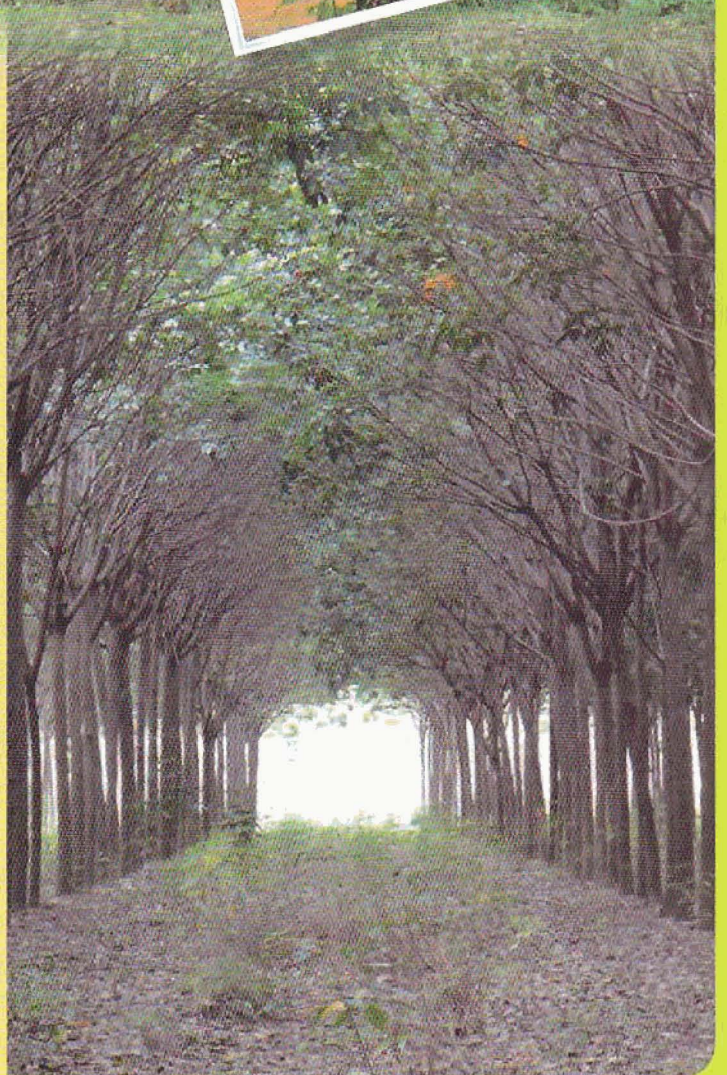
ฟื้นฟูป่าสวนยาง หลังน้ำท่วม

ภาวะน้ำท่วมที่เกษตรกรชาวสวนยางประสบอยู่เสมอได้แก่ ภาวะน้ำท่วมแบบฉับพลันที่มีทั้งน้ำลดลงอย่างรวดเร็วและมีทั้งน้ำท่วมซึ่งเป็นเวลานาน เหตุการณ์เหล่านี้ก่อให้เกิดความเสียหายกับต้นยาง ความเสียหายดังกล่าวบางกรณีสามารถแก้ไขเพื่อให้ลดความเสียหายลงได้บ้าง ในบางกรณีเกิดความเสียหายระดับรุนแรงจนต้องโค่นต้นยางเพื่อปลูกใหม่ ซึ่งล้วนแต่ทำให้เกษตรกรได้รับความสูญเสียทั้งสิ้น หากพูดถึงระดับความเสียหายรุนแรงของน้ำท่วม จะขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ดังนี้

อายุต้นยางและระยะเวลาของน้ำที่ท่วม

โดยธรรมชาติของยางพาราเป็นพืชที่ทนต่อภาวะน้ำท่วมขังได้ประมาณ 2 สัปดาห์ ถึง 2 เดือน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุยาง ระดับน้ำและระยะเวลาของน้ำท่วม โดยทั่วไปพบว่าในสภาพน้ำท่วมขังทำให้ความเข้มข้นของแก๊สออกซิเจนในดินต่ำ ซึ่งมีผลต่อรากยางและจุลินทรีย์ในดินขาดแก๊สออกซิเจนที่จะถูกนำไปใช้ในการหายใจ และสมดุลของสารบางชนิดเปลี่ยนไป เช่น ธาตุเหล็ก อะลูมิเนียม เป็นต้น มีปริมาณมากขึ้นจนเป็นพิษต่อยางและบางครั้งสูญเสียธาตุอาหารพืชจากดิน ทำให้มีผลกระทบกับต้นยางโดยตรง ทำให้ลำต้นแคระแกร็น โคนต้นโต แตกพุ่มเตี้ยและมีใบเหลืองซีด คล้ายขาดธาตุไนโตรเจน บางครั้งพบปลายยอดแห้งตาย บางพื้นที่ยางอายุ 10 ปี ยังไม่สามารถเปิดกรีดได้เพราะต้นมีขนาดเล็กมาก ยางอ่อนอายุน้อยกว่า 4 ปี ทนภาวะน้ำท่วมขังได้ไม่เกิน 5 - 10 วัน ส่วนยางอายุมากกว่า 5 ปี จะทนภาวะน้ำท่วมขังได้นานกว่า

นอกจากนั้น ยังพบต้นยางแสดงอาการใบเหลืองและ รากเน่า โดยเฉพาะในส่วนของรากผอยที่ทำหน้าที่ดูดน้ำและธาตุ อาหารในดิน เชื้อราอาจเข้าทำลายส่วนของรากและโคนต้นหรือ ส่วนที่เป็นแผล ทำให้กระแทกการเจริญเติบโตของต้นยาง หากอาการ รุนแรงอาจทำให้ต้นยางตายได้

ระดับน้ำท่วมยังมีความสำคัญเช่นกัน หากระดับน้ำสูง 0.5 - 1.0 เมตร ถึงแม้ว่าจะมีน้ำท่วมเพียงระยะเวลาสั้นเพียง วันเดียวก็ตาม อาจก่อให้เกิดความเสียหายกับต้นยางได้ และหาก น้ำท่วมถึงบริเวณรอยกรีดยางจะทำให้เชื้อราเข้าทำลายได้ง่าย เพราะการกรีดยางเป็นการทำให้ต้นยางเกิดแผลทางหนึ่ง เชื้อรา ที่เข้าทำลายบริเวณหน้ากรีดยางทำให้เกิดโรคเส้นดำหรือหน้ากรีด ยางเน่า ดังนั้น ในช่วงเวลาดังกล่าวเกษตรกรควรหยุดกรีดยาง และทาสารเคมีเมทาแลกซิลทุกสัปดาห์ติดต่อกันจนกว่าจะหาย

ในภาวะที่ฝนตกติดต่อกันหลายวันหรือน้ำท่วมขัง ทำให้ ดินอ่อนตัวลง โดยเฉพาะรอบ ๆ บริเวณโคนต้นทำให้ต้นยาง โคนล้มได้ หรือในกรณีที่สวนยางโดนลมรวมทั้งพายุฝน ทำให้สวน ของกิ่งก้านยางฉีกขาดจนต้นล้ม ซึ่งมีทั้งล้มเป็นบางต้น และล้ม เป็นแถบเหมือนโดมิโน

หากสวนยางของเกษตรกรอยู่ตรงบริเวณช่องลมพัด ผ่านเข้าเป็นประจำทุก 5 - 10 ปี ควรหลีกเลี่ยงการปลูกยางและ เปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น เช่น พืชไร่ที่อายุสั้น หรือพืชที่ทนต่อลม แต่ถ้ายางล้มเป็นบริเวณกว้างซึ่งไม่เคยเกิดเหตุการณ์เช่นนี้มาก่อน ให้ถือว่าเป็นภัยธรรมชาติยากที่จะหลีกเลี่ยงได้

แนวทางแก้ไขต้นยางที่ได้รับความเสียหายจากภาวะ น้ำท่วม

เกษตรกรต้องเร่งสำรวจสภาพทั่วไปของสวนยาง หากต้นยางได้รับความเสียหายมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ของสวน เช่น ปลูกต้นยางไร่ละ 76 ต้น หากเสียหาย 50 เปอร์เซ็นต์ จะมีต้นยางคงเหลืออยู่ 38 ต้นต่อไร่ หรือ กรณีที่มีสวนยาง 10 ไร่ มีต้นยางคงเหลือเพียง 380 ต้น เกษตรกรต้องพิจารณาว่าต้นยางที่เหลือรอดอยู่นั้นอยู่ติด กันหรือกระจายตัวไปทั้งแปลงยาง

“ที่ต้องพิจารณาเช่นนี้ เนื่องจากมีผลต่อการ ปฏิบัติดูแลรักษา ไม่ว่าจะเป็นการกำจัดวัชพืช หรือการ กรีดยางในอนาคต เพราะคนกรีดต้องเดินไกลกว่าจะได้ กรีดยางต้นหนึ่ง นอกจากนั้น ต้นยางที่อยู่ระหว่างต้นที่ วางอยู่ มีโอกาสล้มได้ง่าย เพราะต้นยางที่ติดกับหลุมว่าง จะมีทรงพุ่มขนาดใหญ่ หนาและหนัก ทำให้โค่นล้มได้ง่าย เพียงแต่ดินอ่อนตัวเนื่องจากฝนตกติดต่อกันหรือมีพายุ เพียงเบา ๆ เพราะโดยทั่วไปแล้วต้นยางบริเวณใกล้เคียง จะช่วยเป็นแนวบังลมให้กันและกัน”

สำหรับต้นยางที่ตาย หากจะปลูกซ่อมแทน ควร จะปลูกซ่อมเฉพาะต้นที่มีอายุ 1 - 2 ปีเท่านั้น หากต้น ยางอายุมากกว่านี้ไม่ควรปลูกซ่อม เพราะต้นยางที่ปลูก ซ่อมจะเจริญเติบโตไม่ทันต้นอื่น ๆ เนื่องจากถูกต้นข้างเคียง แย่งแสงและน้ำ อย่างไรก็ตาม หากเกิดภาวะน้ำท่วมซ้ำอาจ ทำให้ต้นยางอายุ 1 - 2 ปีตายได้

สวนยางที่ยังมีน้ำท่วมขัง ให้รีบระบายน้ำออกไป จากสวน โดยการขุดร่องน้ำกึ่งกลางระหว่างแถวยาง โดยใช้ เฉพาะแรงงานคนและเครื่องจักรขนาดเล็กเท่านั้น ไม่ควร ใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่ขุดร่องน้ำ เพราะโครงสร้างของ ดินยังไม่แน่นพอ อาจทำให้โครงสร้างดินเสียหายซึ่งจะไป กระทบกระเทือนต่อระบบรากจะเป็นอันตรายต่อต้นยาง

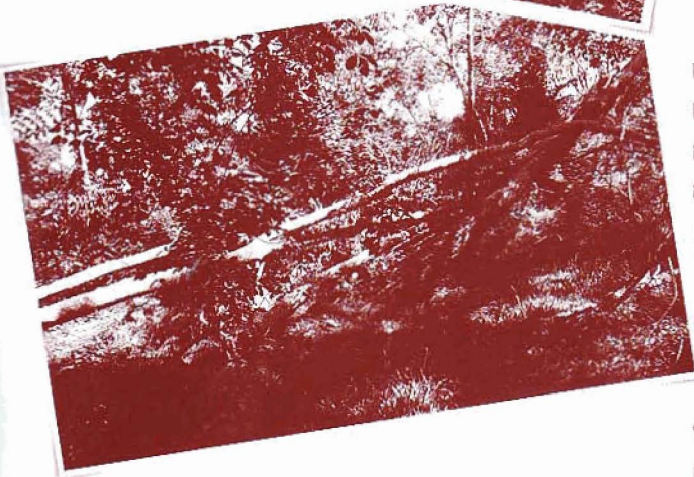
สวนต่าง ๆ ของต้นยาง ได้แก่ ยอด กิ่ง ก้าน และทรงพุ่มที่ฉีกขาดเสียหาย ควรตัดแต่งกิ่งออกให้หมด โดยตัดแต่งกิ่งที่มีทิศทางไม่สมดุลกับกิ่งที่เหลืออยู่ออก บางส่วน เพื่อป้องกันมิให้ทรงพุ่มที่เหลืออยู่หนักไปด้านใด ด้านหนึ่ง สำหรับสวนของต้นยางที่เป็นแผลเล็กน้อย ให้ใช้ปูนขาวผสมน้ำอัตราส่วน 1 ต่อ 1 แคล้งคั้น หรือใช้ สีนํ้ามันทาจากโคนต้นถึงระดับความสูงประมาณ 1 เมตร

หากแผลมีขนาดใหญ่และสภาพอากาศยัง
ชื้นอยู่โดยเฉพาะทางภาคใต้ ควรใช้สารเคมี
เบนเลททาแผลเพื่อป้องกันไม่ให้เชื้อราเข้า
ทำลายส่วนของเนื้อเยื่อได้

กรณีต้นยางที่เอนไปด้านใด
ด้านหนึ่งมาก หรือลำต้นโค้งเนื่องจากได้รับ
ความเสียหายจากลมพายุแต่กิ่งก้านไม่ฉีกขาด
แก้ไขโดยตัดแต่งกิ่งก้านด้านที่หนักไปข้างใด
ข้างหนึ่งออก หากต้นยังเอนอยู่ควรใช้เชือกผูก
ยึดต้นอย่างไว้ หรือใช้ไม้ค้ำยันให้ลำต้นตั้งตรง
แต่ต้องระวังไม่ให้เชือกที่ผูกยึดต้นเสียดสี
เปลือกยาง ควรใช้วัสดุบางอย่าง เช่น ยางในล้อ
รถจักรยานรองระหว่างเชือกกับต้นยาง

สำหรับต้นยางที่ล้มเป็นแนวระนาบขนานไปกับพื้นดิน และพบว่ารากยางจะขาด ถึงแม้ว่าจะยกต้นยางขึ้นตั้งตรง
แล้วก็ตาม แต่ส่วนของราก ได้แก่ รากแก้ว รากแขนงฉีกขาดเสียหาย และหากพบว่าจุดเชื่อมต่อโคนคอดินกับรากแก้วขาดหรือ
เป็นแผล ในยางเล็กอายุ 1 - 4 ปี ควรตัดแต่งกิ่งออกบางส่วนเพื่อรักษาสมดุลของทรงพุ่มและลดการคายน้ำของยาง ส่วนยาง
ที่มีอายุมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ให้ตัดกิ่งและใบอยู่เหนือคาคบประมาณ 0.5 - 1.0 เมตร ยกลำต้นให้ตั้งตรงแล้วใช้ไม้ค้ำยัน และ
หมั่นคอยเปลี่ยนไม้ค้ำยันที่ผุพังออกไป เพราะหากยางล้มอีกครั้งส่วนใหญ่ยางมักจะตาย

ต้นยางที่ยกลำต้นขึ้นตั้งตรงใหม่ หากเป็นยางเล็กจะ
ฟื้นคืนสภาพกลับมาได้เร็ว แต่ถ้าเป็นยางใหญ่ต้องใช้เวลาหลายปี
กว่าจะฟื้นคืนสภาพกลับมา อย่างไรก็ตาม ต้นยางใหญ่ที่เปิดกรีด
แล้วพบว่า ต้นยางที่ยกขึ้นตั้งตรง บริเวณส่วนเปลือกยาง
จะแสดงอาการเปลือกแห้งจนไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิต
น้ำยางได้ เนื่องจากอาหารที่ได้จากการสังเคราะห์แสง
ถูกนำไปใช้ในการฟื้นฟู ซ่อมแซมและเสริมสร้างการเจริญ
เติบโตมากกว่าการสร้างน้ำยาง การยกต้นยางขึ้น ควรรีบทำ
ภายในเวลา 3 - 5 วัน หากทิ้งไว้นานกว่านี้ใบยางจะเปลี่ยน
เป็นสีเหลือง และร่วงหล่นทำให้ต้นโทรม ในสวนยางที่กรีดแล้ว
เกษตรกรควรหยุดกรีดยางสักระยะหนึ่ง เพื่อให้ต้นยางได้
ฟื้นตัวเป็นการป้องกันไม่ให้นักเข้าไปเหยียบย่ำดินตลอดจน
ทำลายรากยางด้วย

การฟื้นฟูสวนยางที่ได้รับผลกระทบจากภาวะน้ำท่วมซึ่ง
เกษตรกรควรรีบระบายน้ำออกจากสวนยางโดยเร็ว รอให้น้ำแห้ง
และดินแข็งตัวดีเสียก่อนจึงค่อยเข้าไปปฏิบัติงานเพื่อหลีกเลี่ยง
การทำลายรากยาง โดยเฉพาะรากฝอยที่เจริญขึ้นมาใหม่ให้
สามารถดูดอาหารและน้ำไปเลี้ยงต้นยาง ขณะที่น้ำท่วมยังไม่
แห้งดี ไม่ควรใส่ปุ๋ยไม่ว่าจะเป็นปุ๋ยเคมี ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยคอกและ
ปุ๋ยชีวภาพ เพราะจะทำให้ธาตุไนโตรเจนที่อยู่ในรูปของไนเตรท
และยูเรีย เปลี่ยนเป็นรูปไนไตรท์ ทำให้เกิดภาวะความเป็นพิษ
ต่อต้นยางเนื่องจากส่วนของรากขาดออกซิเจน เป็นการซ้ำเติม
ต้นยางที่ทรุดโทรม เนื่องจากน้ำท่วมให้อาการหนักขึ้นไปอีก
นอกจากนี้ ยังทำให้ต้นยางฟื้นตัวช้า อาจทำให้ต้นยางอ่อนแอ
กระทั่งถึงตายได้

“การใส่ปุ๋ยคอกในขณะที่ยังมีน้ำท่วมเล็กน้อย จะไปส่งเสริมการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ในดินให้มีการหายใจมากขึ้น
จะทำให้ส่วนของรากยางขาดออกซิเจนได้เช่นเดียวกัน ดังนั้น เกษตรกรจึงไม่ควรใส่ปุ๋ยทันที ควรรอให้ต้นยางฟื้นตัวและแข็งแรง
ดีเสียก่อน สิ่งที่เกษตรกรควรทำคือ รีบใส่ปุ๋ยในช่วงฤดูฝนในปีถัดไป”

เกษตรกรชาวสวนยางที่ประสบปัญหาน้ำท่วมสวนยาง สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ศูนย์วิจัยยางสุราษฎร์ธานี อำเภอ
ท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โทรศัพท์ 0-7738-1960-1 ได้ในวัน เวลาราชการ

กรมวิชาการเกษตรจับมือ 10 หน่วยงาน ต่อยอดงานวิจัย

จุดเริ่มต้นของการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ เรื่อง “การพัฒนาและต่อยอดงานวิจัยและเทคโนโลยีการวิจัยการเกษตรที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์และการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย” ครั้งนี้ นายจิรากร โกศัยเสวี อธิบดีกรมวิชาการเกษตร ได้ให้เหตุผลว่าเกิดขึ้นจากการที่สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน) และกรมวิชาการเกษตร ได้หารือแนวทางในการร่วมกันพัฒนาและต่อยอดงานวิจัยและเทคโนโลยีการวิจัยการเกษตรที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์ รวมทั้งส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย ซึ่งทั้งสองฝ่ายเห็นชอบและมีแนวคิดในการร่วมกันดำเนินงานดังกล่าว โดยได้นำแนวคิดดังกล่าวเสนอปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อหารือถึงความเป็นไปได้ ซึ่งต่อมาได้รับความเห็นชอบ โดยให้มีการประสานงานกับหน่วยงานระดับกรม ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อีก 9 หน่วยงาน ประกอบด้วย กรมพัฒนาที่ดิน กรมส่งเสริมการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ กรมชลประทาน กรมหม่อนไหม กรมการข้าว สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เพื่อร่วมลงนามบันทึกข้อตกลง โดยทั้ง 9 หน่วยงานได้มีความเห็นชอบร่วมกัน

กรอบความร่วมมือของทั้ง 11 หน่วยงานจะมีอายุ 3 ปี นับแต่วันที่ทั้งสองฝ่ายลงนามซึ่งครอบคลุมใน 4 ประเด็นคือ 1. ร่วมกันพิจารณาคัดเลือกโครงการวิจัยที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์ต่อสาธารณะในวงกว้างและชัดเจน รวมทั้งมีศักยภาพที่จะขยายผลในเชิงพาณิชย์ เพื่อขอรับการสนับสนุนทุนจากสำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน) ซึ่งจะช่วยให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาทั้งในด้านวิชาการ เทคโนโลยีการวิจัยการเกษตร และ การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ 2. ร่วมกันพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการวิจัยการเกษตร ทั้งในรูปของทุนการศึกษาต่อ และการจัดฝึกอบรม เพื่อเพิ่มศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรด้านการวิจัยการเกษตร 3. ร่วมกันพัฒนาระบบห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ และแลกเปลี่ยนข้อมูลและสารสนเทศด้านกาวิจัย เพื่อพัฒนาการวิจัยการเกษตร และ 4. ร่วมกันเผยแพร่

ความร่วมมือกันในครั้งนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและต่อยอดงานวิจัยและเทคโนโลยีการเกษตรที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าพัฒนาวิจัยขึ้นต่อไป ที่สำคัญ ผลงานวิจัยบางเรื่องต้องใช้ระยะเวลาในการค้นคว้า วิจัย ทดลอง กว่าจะได้มาซึ่งผลงานวิจัยที่ทรงคุณค่า สุดท้ายจะทำให้งานวิจัยที่มีการวิจัยมาอย่างยาวนานนั้น ถูกนำเอาไปใช้ในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ ทุกฝ่ายต้องร่วมมือช่วยกันผลักดันทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับวงการเกษตรของประเทศไทยต่อไปในอนาคต

และประชาสัมพันธ์การจัดงานหรือกิจกรรมที่ทั้งสองฝ่ายดำเนินการหรือร่วมกันดำเนินการให้ทราบอย่างกว้างขวาง

การดำเนินการกิจกรรม โครงการ หรือแผนงานใด ๆ ร่วมกันภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ของข้อตกลงฉบับนี้ จะต้องได้รับความเห็นชอบร่วมกันของทั้งสองฝ่ายในแต่ละเรื่องไป โดยทุกหน่วยงานจะตั้งคณะทำงานร่วมเพื่อกำหนดแผนงานและกิจกรรมตลอดจนการติดตามผลการดำเนินงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทุกหน่วยงาน รวมทั้งภาคการเกษตรของประเทศไทยต่อไป

ความร่วมมือกันในครั้งนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและต่อยอดงานวิจัยและเทคโนโลยีการเกษตรที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าพัฒนาวิจัยขึ้นต่อไป ที่สำคัญ ผลงานวิจัยบางเรื่องต้องใช้ระยะเวลาในการค้นคว้า วิจัย ทดลอง กว่าจะได้มาซึ่งผลงานวิจัยที่ทรงคุณค่า สุดท้ายจะทำให้งานวิจัยที่มีการวิจัยมาอย่างยาวนานนั้น ถูกนำเอาไปใช้ในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ ทุกฝ่ายต้องร่วมมือช่วยกันผลักดันทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับวงการเกษตรของประเทศไทยต่อไปในอนาคต

พบกับใบปลิวที่ **บสภกกรม**
E-Mail: haripoonchai@hotmail.com

กรมวิชาการเกษตร โดยสถาบันวิจัยพืชไร่ ร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และกรมส่งเสริมการเกษตรจะจัด “ประชุมวิชาการข้าวโพดข้าวฟ่างแห่งชาติ ครั้งที่ 35” ระหว่างวันที่ 24 - 27 พฤษภาคม 2554 ณ โรงแรมมารวย การ์เด้น กรุงเทพฯ เพื่อให้ผู้ที่ปฏิบัติงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้าวโพดข้าวฟ่างทั้งภาครัฐและเอกชน ร่วมกันนำเสนอความก้าวหน้างานวิจัย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อพัฒนางานวิจัยข้าวโพดข้าวฟ่างของประเทศไทยให้มีความก้าวหน้า ผู้สนใจร่วมส่งผลงานได้ภายในวันที่ 18 เมษายน 2554 ดูรายละเอียดได้ที่ www.doa.do.th/fcrl หรือ สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ 0-2579-3930-3

ผลิใบ ก้าวไกลมการวิจัยและข้ตมนาการเกษตร

- วัตถุประสงค์ ✪ เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกรมวิชาการเกษตร
- ✪ เพื่อเป็นสื่อกลางสำหรับนักวิจัยกับผู้บริหาร นักวิจัยกับนักวิจัยและนักวิจัยกับผู้สนใจการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
- ✪ เพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันจะเป็นตัวอย่างหรือเป็นพื้นฐานการวิจัยขั้นสูงต่อไป

บรรณาธิการ : ประภาส ทรงหงษา
 กองบรรณาธิการ : อังคณา สุวรรณภูมิ อุดมพร สุขสุตร์
 พนาวัฒน์ เสรีวิกุล
 ข่างภาพ : วิสุทธิ์ ต่ายทรัพย์ กัญญาณัฐ ไม้แดง ชุชาติ อุทราสกุล
 บันทึกข้อมูล : ธวัชชัย สุวรรณพงศ์ อากรณี ต่ายทรัพย์
 จัดส่ง : พรทิพย์ นามคำ
 สำนักงาน : กรมวิชาการเกษตร ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
 โทรศัพท์ : 0-2561-2825, 0-2940-6864 โทรสาร : 0-2579-4406
 พิมพ์ที่ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการพิมพ์ โทรศัพท์ : 0-2282-6033-4
www.aaronprinting.com

ที่ปรึกษา : จิรากร โกศัยเสวี โสภิตา เหมาคม
พรพรรณีย์ วิชชาชู